

17 Σεπτεμβρίου 2015

Για τους δαιμονισμένους (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Γέροντα, στον δαιμονισμένο των Γαδαρηνών πόσοι δαίμονες κατοικούσαν;

-«Δαιμόνια πολλά» , γράφει το Ευαγγέλιο. Γι' αυτό είπε ο δαιμονισμένος ότι το όνομα του ήταν «λεγεών». Και βλέπετε, όπως σε έναν δαιμονισμένο μπορεί να κατοικούν ένα σωρό δαίμονες, έτσι και στην καρδιά του πιστού μπορεί να χωρέσουν όλοι οι Άγιοι. Αφού ο Χριστός χωράει, πόσο μάλλον οι Άγιοι! Μεγάλα μυστήρια! Μια φορά, όταν ήμουν στο Καλύβι του Τιμίου Σταυρού, χτύπησε κάποιος το καμπανάκι. Κοίταξα από το παράθυρο, και τι να δω! Έναν άνδρα που τον ακολουθούσε μια ολόκληρη φάλαγγα δαιμόνων, ένα μαύρο σμήνος! Πρώτη φορά είδα να εξουσιάζουν έναν άνθρωπο τόσοι δαίμονες. Αυτός ήταν μέντιουμ· είχε ανακατέψει ευχές της Εκκλησίας με επικλήσεις δαιμόνων, χριστιανικά βιβλία με μαγικά, και μετά τον εξουσίαζαν οι δαίμονες. Φοβερό! Πολύ στενοχωρήθηκα.

Μερικοί ψυχίατροι και τους δαιμονισμένους τους θεωρούν ψυχοπαθείς. Μερικοί ιερείς πάλι κάποιους ψυχοπαθείς τους βγάζουν δαιμονισμένους. Ενώ, ένας ψυχοπαθής, για να βοηθηθεί πρέπει να πάει αλλού, ένας δαιμονισμένος αλλού. Ο ψυχίατρος πως μπορεί να βοηθήσει τον δαιμονισμένο;

-Γέροντα, ένας δαιμονισμένος είναι σε θέση να καταλάβει σε τι έφταιξε και

δαιμονίστηκε;

-Ναι, μπορεί να το καταλάβει, εκτός να έχει πάθει και το μυαλό του, οπότε είναι πολύ δύσκολο να βοηθηθεί. Αν είναι μόνο δαιμονισμένος, μπορεί πιο εύκολα να συνεννοηθείς μαζί του και να τον βοηθήσεις, αλλά πρέπει να κάνει υπακοή. Αλλιώς πώς να βοηθηθεί;

Μια φορά ήρθε στον Καλύβι ένας από την νότια Ελλάδα, που είχε πάει στους Ινδούς, και είχε δαιμονιστεί. Έλεγε κάτι βρισιές και έβγαζε από το στόμα του αφρούς. Τα μάτια του ήταν ορθάνοιχτα, άγρια. Του έλεγα: «μη λες αυτές τις βλαστήμιες, γιατί έτσι καλείς τα δαιμόνια», δεν άκουγε. Και από την άλλη ζητούσε να τον βοηθήσω. «Βοήθησε με, έλεγε, μόνο εσύ μπορείς να με βοηθήσεις». «Εμ, πώς να σε βοηθήσω; του λέω. Θέλεις να προσευχηθώ, για να λυτρωθείς με την Χάρη του Χριστού, κι εσύ καλείς τα δαιμόνια. Πήγαινε να εξομολογηθείς, να σου διαβάσουν εξορκισμούς και έλα μετά να συζητήσουμε». «Δεν πηγαίνω», μου λέει. «Έλα μέσα να σου βάλω λαδάκι από το κανδήλι», του λέω. «Δεν θέλω. Θέλω να με βοηθήσεις». Πήγαινε μετά πιο πέρα και κουβέντιαζε με κάποιον. Κάποια στιγμή που έλεγα σε μια συντροφιά ότι ο Θεός επιτρέπει τις δοκιμασίες για την σωτηρία μας, φώναξε από πέρα: «Ρε συ, γιατί λες πως εργάζεται ο Θεός, για να σωθούν οι άνθρωποι; Έχουμε έναν πατέρα στον ουρανό και έναν στην γη και πιο πάνω είναι ένας άρχοντας». «Πάψε τις δαιμονολογίες», του λέω, και έλεγα την ευχή. «Τώρα με μπερδεψες», μου λέει. «Φύγε», του είπα και τον τίναξα πέρα. Έγινε κουβάρι. «Εσύ με ποιόν είσαι;», με ρωτάει. «Με τον Χριστό», του λέω. «Ψέματα λες, μου λέει, δεν είσαι με τον Χριστό, αφού εγώ είμαι ο Χριστός κι εσύ με χτυπάς». Του τα παρουσιάζει ανάποδα ο διάβολος.

-Αυτά τα λέει ο διάβολος;

-Ναι, ο διάβολος, αλλά, βλέπεις, ο Θεός του έδωσε το κουράγιο να έρθει μέχρι το Άγιον Όρος. Για να ξεκινήσει από τον άλλη άκρη της Ελλάδος να έρθει στο Όρος σε τέτοια κατάσταση, είναι μεγάλο πράγμα! Αλλά δεν ακούει και γίνεται χειρότερα. Αν έκανε υπακοή, θα βοηθιόταν.

Άγιος Παΐσιος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca